

Nederlandse natuurbescherming op Costa Rica

STICHTING OASEBOS

Arthur van der Linden (links) en Danilo Mendez Cruz

KOOPT UNIEK OERWOUD

Ondanks de inspanning van velen verdwijnt het tropisch woud in rap tempo van onze aardbodem. De Nederlandse natuurbeschermer ing. Arthur van der Linden heeft daarop een even simpel als doeltreffend middel bedacht én in praktijk gebracht. Want met woorden alleen houdt niemand de almaar voortgaande kettingzagen tegen!

TEKST Yolande Gastelaars

Van der Linden (33) is een natuurbeschermer pur sang, die na zijn studie tropische bosbouw en vele wereldreizen tot de rotsvaste overtuiging is gekomen dat er maar één manier is om de oerwouden op deze wereld van de ondergang te redden. Dat is opkopen en zorgen dat iedereen er verder van afblijft. "Nadat ik de kaalslag in de tropen met eigen ogen had gezien, ben ik naar het Wereld Natuurfonds gestapt. Ik wilde als donateur een paar duizend euro extra schenken op voorwaarde dat dat geld ingezet zou worden voor het behoud van het Amazonewoud. En hoewel ik precies wist welke mensen ik daarvoor moest benaderen omdat ik ooit zelf bij het WNF gewerkt heb, kreeg ik nul op rekest. Elke donatie aan deze organisatie verdwijnt namelijk in de pot algemene middelen en pas als alle kosten van huisvesting, salarissen etcetera betaald zijn, gaat het restant naar natuurbescherming. Ik ben wel lid gebleven van het WNF, maar besloot toen ook het heft in eigen hand te nemen", aldus Van der Linden, die vervolgt: "Als je daadwerkelijk iets voor de natuur op onze aarde wilt betekenen, moet je zorgen dat de kritische plekken beschermd worden. Een goede manier daarvoor is aankoop. Een uitgelezen kans daarvoor kreeg ik vorig jaar in Costa Rica."

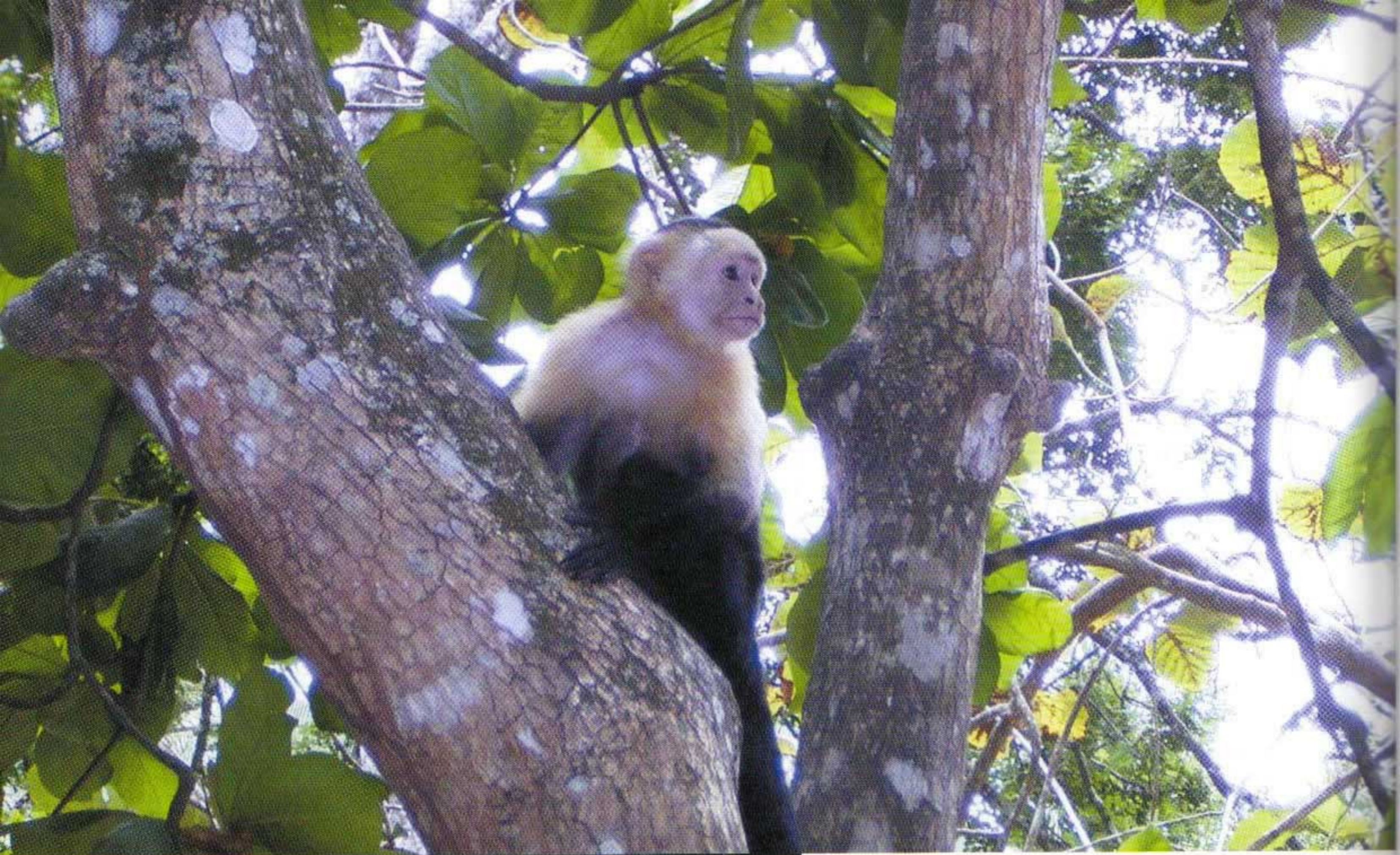
HET PARADIJS

Het Midden-Amerikaanse land is allang geen onbekend terrein meer voor de Nederlander. Hij kwam er voor de eerste maal in 1993, in het kader van zijn universitaire

opleiding. In die periode bezocht hij voor zijn studie diverse nationale parken, waaronder het slechts 80 ha. groot Absoluut Reservaat Curu op het schiereiland Nicoya. Dit reservaat was toen al het eigendom van een groep Duitse natuurliefhebbers en werd onderhouden door het Costariense Ministerie van Natuur. Van der Linden voelde zich alsof hij het paradijs had teruggevonden; zoveel prachtige natuurrijkdom had hij niet eerder gezien en hij nam zich

Overzicht van de valei

De Kapucijnaap, een indicatorsoort voor ongerept woud

De eco-lodge van Monte Alto

ter plekke voor 'ooit' naar dit moois terug te keren. Van der Linden: "Vijf jaar later kon ik als bosbeheerder aan de slag op Nicoya en maakte er kennis met natuurbeschermer Danilo Mendez Cruz, die daar in opdracht van het Ministerie van Natuurbeheer werkt. De overheid van Costa Rica is heel vooruitstrevend op het gebied van natuurbescherming en samen met mensen als Danilo heeft zij ook de bevolking weten te overtuigen van de noodzaak van natuurbescherming. Desalniettemin wordt er nog steeds gekapt, omdat het voor veel mensen in het arme land de manier is om snel geld te verdienen. En in het korte-termijn-denken is brood op de plank belangrijker dan een boom. Ik kan me daar ook wel iets bij voorstellen, maar daarmee wordt het land wel uitgekleeft. Het is een illusie te bedenken dat je duurzaam geld kunt verdienen aan tropisch woud. Hardhout kun je maar eenmaal verkopen. Daarna is het voor altijd weg en de door kap vrijkomende grond is onvoldoende vruchtbaar voor duurzame landbouw. Aan het eind zijn er dus alleen maar verliezers."

EL SALTO

In 2001 keerde Van der Linden terug naar Nederland en trad als natuurbeschermer in dienst van het ministerie van LNV. Zijn hart was echter achtergebleven in Costa Rica en hij greep elke gelegenheid aan om terug te reizen naar zijn paradijs op het schiereiland. Zo kwam hij anderhalf jaar geleden weer op Nicoya en hoorde daar dat de 65-jarige particuliere eigenaar van een 170 ha groot regenwoud door persoonlijke omstandigheden gedwongen was het gebied te verkopen. De man zelf had het gebied met de naam El Salto altijd gekoesterd en wilde de natuur het

liefst behouden, maar als er geen gegadigden waren zou hij het desnoods overdoen aan een houtonderneming. Van der Linden: "Ik heb toen heel impulsief gehandeld. Samen met natuurbeschermer Danilo Mendez Cruz ben ik naar El Salto gereisd en heb 18 ha van het tropische oerbos aangekocht. Dit stuk grenst aan een staatsreservaat in oprichting waar Danilo werkt en het bevat de enige ingang naar El Salto, dat verscholen ligt in een vallei. Het is een heel strategisch stuk, waarmee in een keer het hele gebied van 170 ha. beschermd wordt. De Costaricaanse overheid was dolblij, want zij had de waarde van dit gebied ook al gezien, maar beschikte niet over de middelen om het zelf aan te kopen. Ze ondersteunt het initiatief dan ook volledig en inmiddels zijn we contractueel overeengekomen dat El Salto de status Absoluut Reservaat krijgt. Daarmee valt het straks binnen de beschermde nationale parken van Costa Rica en zal de overheid voor het onderhoud van het gebied zorgen."

DROOG TROPISCH WOOD

Om de gehele 170 ha. in handen te kunnen krijgen, heeft Van der Linden na zijn eerste aankoop met een aantal vrienden de Stichting Oasebos opgericht en daar de 18 ha. in ondergebracht. In de statuten van deze stichting is vastgelegd dat El Salto altijd natuurgebied moet blijven en dat er nooit enige andere ontwikkeling zal worden toegestaan. Het natuurgebied is daarvoor te bijzonder: een uniek droog tropisch woud dat zijn naam El Salto dankt aan de twee grote watervallen met helder bronwater. Het is het leefgebied van gordeldieren, luiaarden, boskonijnen, opossums, agouti, coyotes, miereneters, verschillende soorten apen en minimaal vijf soorten katachtigen, waaronder jaguars en poema's - en het is één van de weinige plekken in Costa Rica waar nog otters in het wild leven.

Daarnaast herbergt dit gebied een zeldzame hoeveelheid planten, waaronder diverse geneeskrachtige. "Aankoop is de enige manier om dit oerbos voor altijd te behouden en iedereen die overtuigd is van de noodzaak tot bescherming van dit unieke stuk natuur, kan via de Stichting Oasebos voor € 950,00 een hectare van El Salto kopen", aldus Van der Linden. "De eerste 18 ha. zijn op deze manier al in handen gekomen van betrokken natuurliefhebbers, die daarvoor allemaal een officieel contract hebben gekregen als bewijs van dit eigendom. Tegelijkertijd hebben ze hiermee verklaard dat hun aankoop uitsluitend bedoeld is ter bescherming van El Salto.

Maar om het hele gebied veilig te stellen en compleet te houden, willen we als Stichting Oasebos ook de overige 150 ha. aankopen. Daarvoor is nog zo'n € 150.000,00 nodig. Dat lijkt veel geld, maar als je je realiseert dat het Ministerie van LNV hier in Nederland al zo'n € 15.000,00 betaalt voor één hectare grond waarop nog natuur ontwikkeld moet worden, is het een schijntje. In Costa Rica hebben we voor datzelfde bedrag 15 ha. oernatuur, dat alleen maar beheerd hoeft te worden. Het mooie is dat het geld daarvoor ook nog door Costa Rica zelf wordt opgebracht. De Costaricaanse overheid betaalt particuliere natuurbezitters namelijk jaarlijks € 40,00 per hectare. Als Stichting Oasebos ontvangen we dat geld eveneens en daarmee betalen we het salaris van de boswachter op El Salto. Dit is echt een win-win situatie en de perfecte manier om dit tropisch woud voor altijd te beschermen."

Voor meer informatie:

www.oasebos.nl

El Salto is alleen te voet of te paard te bereiken

